

άντιο και τές ἐπέστρεψε στά "Ἐξη Μάριμαρα χολοσκασμένη
και κατασυχυσμένη.

— Καλλίτερα νάσπανα τὸ πόδι μου παρά νά πήγαινα! εἶπεν

— ... Καλίτερα νάσπαζα τὸ πόδι μου παρά νά πήγαινα...

«ἐμπιστευτικῶς» και ἐν κοντολογία στής γειτόνισσες ποῦ τήν
περιμένανε στήν πόρτα.

Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΗΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟΝ ΠΑΡΝΑΣΣΟΝ

ΤΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ

Ἔλεγε τὸ Τριαντάφυλλο μὲ λόγια πιζοαμένα:

- « — Ἡ Μοῖρα τί τήν ἔδωκε τήν ὁμορφιά ὃ ἔμένα;
ἀφοῦ σιὸν κόσμο μιὰν ἀγῆ γεννιέμαι και πεθαίνω;
Μὲ βρίσκει ἡ κόρη τοῦ περνᾷ ἔς τοὺς κήπους ἀνθισμένο,
και μὲ καρφώνει ἀλύπητα ἔς τήν ἄσπρη τραχηλιά της·
μὲ πλέκ' ἡ ἄλλη λιγροὴ στολίδι στά μαλλιά της...
κι' ὅποιος περάσῃ και μὲ ἰδῆ νὰ ζήσω δὲν μ' ἀφίρει! »
- Και τὸ Σκουλήκι ἰ' ἄκουσε κι' ἀλόκρισι τοῦ δίνει:
- « — Κι' ἂν ζήσῃς μόνον μιὰν ἀγῆ, τόση ζωὴ τοῦ φθάνει
τριαντάφυλλο τοῦ ζῆ πολὺ τήν ὁμορφιά του χάνει ».
- Πιζοὰ ἀλήθεια: ὅ,τι περνᾷ, χάσῃ διπλῆ σκορπίζει
νὰ ἦταν αἰώνια ἡ ὁμορφιά δὲν θ' ἄξιζε ὅ,τι ἄξιζει!

(Ἐκ τῶν τοῦ γάλλου
ποιητοῦ Abis)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ